

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

An Deus alium sumere potuerit vel aliunde quam de genere Adæ. B

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

dicit se esse principium, & esse ante Abraham. His ergo aliisq; auctoritatibus in nullo resultantes, dicimus hominē in quantum homo est, cœpisse, in quantum verbum est, semper fuisse. Hic n. absque distinctione non est ferenda responsio. Nam & ipse Aug. huiusmodi utitur distinctione in pluribus locis, dicens per Christum omnia esse facta in quantum verbum est: Secundum illud verò quod homo est ipsum esse factum & glorificatum. Si ergo ad personam respicias, confitenter dic hominem illum semper fuisse: si vero ad naturam hominis, concede eum cœpisse.

Ican. 17.

Aug. aduer-

sum hunc. 8.

Psal 80.

Israel, si me-

audieris, nō

erit in te

Deus recens

10. 8. c. 8. g.

Responsio.

Li. de tri. 13.

c. 19. in med.

Si Deus alium hominē assumere potuit vel al' unde quam de genere Ade.

B

SOLET etiam quæri, vtrum alium hominē vel aliunde q̄ de genere illius Adam Deus assumere poterit? Ad quod sanè dici potest, ipsum & aliā animam & aliam carnē potuisse assumere: quia gratia tantum assumpta est anima illa, & caro à verbo Dei. Vt n. ait Aug. In rebus per tempus ortis illa summa gratia est, quod homo in vnitatem personæ cōiunctus est Deo. Potuit ergo Deus aliam animā & aliam carnē assumere: & carnē vtriq; aliunde q̄ de genere Adam. Vnde Aug. in li. 13. de trinit. Potuit itaq; Deus hominem aliunde suscipere, in quo esset mediator Dei & hominum, nō de genere illius Adam, qui peccato suo obligavit genus humanum, sicut ipsum quē primo creavit, non de genere cuius creavit. Poterat ergo vel sic, vel alio quo vellet modo creare vnum alium, de quo vinceretur, victor prioris. Sed meli⁹ iudicavit, & de ipso q̄ victū fuerat genere assumere hominē, per quē hominis vinceret inimicum. Et tamē ex virgine, cuius cōceptum spiritus nō caro, fides nō libido puenit, nec interfuit carnis cōcupiscentia, qua ceteri cōcipiuntur qui originale trahunt peccatum: sed credendo, nō concumbēdo facta est fœcundata vir-

Cap. 18. In

principio.

Nn 4 gini-

gnitas. Ex his aperte ostenditur, & alium & aliud de hominem Deum assumere potuisse.

Si homo ille potuit peccare, vel non esse Deus. C

Ideo non immerito queritur, Vtrum homo ille potuerit peccare, vel non esse De⁹? Si n. potuit peccare, & potuit damnari. Si potuit damnari, potuit non esse Deus, ergo si potuit peccare, potuit non esse Deus: q̄a esse Deum, & posse velle iniquitatē, simul esse nequeunt. Hic distinctione opus est, vtrū de persona, an de natura agatur. Si n. de persona agitur, manifestū est q̄a peccare nō potuit, nec Deus non esse potuit. Si vero de natura, discutiendum est. vtrū agat de ea vt verbo vnita, an de ea tanquā nō vnita verbo, & tamen enti: i. an de ea secundū quod fuit vnita verbo, an de ea secundū quod esse potuit, & non vnita verbo. Non est enim ambiguum, animam illam entem vnitam verbo peccare non posse: & est sine ambiguitate verum, eandem si esset & non vnita verbo posse peccare.

Quorundam oppositio quod potuerit etiam vnita peccare. D

Quidam tamen probare conantur etiam eam vnitam verbo posse peccare: q̄a liberum arbitriū habet & ita potest flecti in vtrāq; partē, quod friuolum est: cum & angeli liberū arbitrium habeāt, & in gratia à Deo sint confirmati vt peccare nequeant. Quanto magis ergo ille homo, cui Spir. est datus sine mensura? Inducunt quoq; auctoritatē ad probandū idē. Scriptū est n. in lib. Sap. Qui potuit trāsgredi, & nō est trāsgressus, facere malū, & non fecit. sed hoc accipiendum est secundū mēbra, vel partim de capite, partim de membris. De capite, Non est trāsgressus, & non fecit malum. De membris, potuit trāsgredi, & facere malum.

Si Deus potuerit assumere hominem in sexu muliebri. B

Solet etiam quæri, quamuis curiosè, à nonnullis. Si Deus humanā naturā potuit assumere secundum

*Ioan. 3. d
Eccl. 31. b*